

MAROKO 2010

V letošnjem letu je Alpinistični odsek Rašica organiziral odpravo v področje Taghia, ki je relativno novo plezalno območje Visokega Atlasa. Nekaj skupinic iz Slovenije se je tja že odpravilo in informacije o dobri skali in smereh, ugodni klimi in cenovno ugodnem bivanju v državi, so nas premamile, da smo se v oktobru podali na 2 tedna trajajoč »rock trip«. Majhno vasico ob vznožju sten je mogoče doseči v enem dnevu, pa tudi letalske karte so cenovno dostopne, zato omogoča destinacija obisk tudi za krajši čas. Kljub temu se je, sprva številčna ekipa odprave močno zmanjšala in na koncu se je odpravila skupina 7 članov odseka.

Udeleženci: Tomaž Mark Zorec – Tomek, Matija Valič – Marti, Blaž Grapar (alpinist), Roman Strmšek (alpinist), Jaka Rovn (alpinist), Nikola Klašnja, Nina Bernard (alpinistka)

Potek odprave

V Taghio smo prispeli drugi dan potovanja. V Cassablanci, kjer smo pristali, so nas pričakali z enoprostorcem ter nas pripeljali do mesta Azilal, nato naložili na terenska vozila ter z nakupovalnim vložkom v dobrih 7 urah pripeljali do zadnje vasi Zaouia Ahanesal, kjer smo prespali. Zjutraj smo pot nadaljevali peš. V dobrih dveh urah smo dosegli vasico ter se nastanili v enem izmed dveh gitejev. Najbolj neučakani so plezali še isti dan ter se prepričali o kvaliteti rdeče maroške skale.

Vreme v 10 dneh, kolikor smo tam preživeli, ni bilo najbolj stabilno. Naknadno smo izvedeli, da se v drugi polovici oktobra vreme že bolj kisa ter da je prva polovica meseca bolj ugodna. Kljub temu je vsak dan vsaj nekdo plezali. In nekajkrat nas je dež prisilil k spustu. V smer *Canyon Apache* smo se podali trikrat ter jo z reklom "v tretje gre rado" le splezali. Plezali smo opremljene in neopremljene smeri. V slednjih skala omogoča veliko možnosti varovanja, zato je plezanje teh smeri zelo privlačno in primerno. V dnevih, ko smo počivali, smo osvajali okoliške vrhove, enkrat smo se podali v bližnjo dolino *Akka n'Tzarte*, kjer smo prenočili in si ogledali številne stene. Mlajša pripravnika sta se malo za šalo, malo za res podala v steno Esfula, kjer sta preplezala dve lažji novi smeri.

Mnoge kritike predhodnih obiskovalcev Taghie na račun enolične prehrane in prebavnih motenj so nas presenetile, saj nihče od nas ni imel podobnih težav, hrana pa je bila zelo okusna in raznovrstna. Z domačini smo se zelo dobro ujeli in navezali prijateljske stike. Imeli smo izredno priložnost prisostvovati pri obredu cirkumcizije, ki je potekal ravno v času našega bivanja. Skupaj smo preživljali tudi večere in se ob spoznavanju berberske kulture navduševali nad njihovo neizmerno preprostostjo in gostoljubnostjo. Najverjetneje bo čas naredil svoje tudi na tem koščku sveta. Kdo ve, morda se bomo čez nekaj let v dolino pripeljali že z avtom, spali v hotelih in jedli evropsko hrano.

Sprva smo imeli namen obiskati tudi kanjon Todra, a smo po napotkih mnogih, ki so tam bili, podaljšali bivanje v Taghi, nato pa smo nekaj dni namenili tudi spoznavanju Maroka ter se pred obiskom Casablance odpravili še v slikovito mesto Fes.

Preplezane smeri

Timghazine: *Aicha* (300 m, 6a+)
Timghazine: *Belle et Berbere* (300m, 6b+)
Timghazine: *Canyon Apache* (350 m, 6c+)
Taoujdad: *Au nom de la reforme* (300 m, 6c)
Timghazine: Classe Montagne Epinal (200m, 6c+)
Paroi de Sources: Senza nome (100m, 6a)
Esfula: Mohamed I (100m, V) prv.
Esfula : Mohamed II (100m, V) prv.
Taoujdad: Neznana smer (300, V)
Oujdad: Piller sud (500m, V+)

Zahvala

Zahvaljujemo se matičnemu društvu in alpinističnemu odseku za denarno podporo.
Zahvala gre tudi www.mumino.si za odpravarke majice.